czwartek, 07.12.2023

czwartek 07.12

Rozważanie

W rozważanych alegoriach maryjnych podczas tegorocznych rorat patrzymy na kolejny kaseton, na naszym suficie, na którym jest przedstawiona studnia, z pierwotnym napisem: „Jacob". To odniesienie do tekstu z Prymy Godzinek o niepokalanym Poczęciu Maryi: „Nowa gwiazdo z Jakuba, Tyś nad aniołami". Tytuł ten został zaczerpnięty z proroctwa Balaama z księgi Liczb. Gdy Izraelici wędrowali przez pustynię, prorok Balaam pod natchnieniem Bożym wygłosił taką przepowiednię: „Widzę go, lecz jeszcze nie teraz, dostrzegam go, ale nie z bliska: wschodzi Gwiazda z Jakuba, a z Izraela podnosi się berło". (Lb 24,17). Słowa te użyte w Godzinkach są nawiązaniem do dawnej historii Narodu Wybranego i odniesieniem tej prorockiej wizji do osoby Maryi. Jakub syn Izaaka, dał początek narodowi Wybranemu, stając się protoplastą rodu. Został nazwany Izraelem. Do tego narodu należał też król Dawid, który żył 600 lat po Jakubie, ale którego panowanie zapisało się w wiernej pamięci całych pokoleń rodu Jakubowego. Stąd też pokolenie Jakuba zostało nazwane Dawidowym. Właśnie do tego rodu należał Józef, mąż Maryi i opiekun Jezusa a Maryja stała się częścią tego rodu. Niedowartościowany jest często tekst, który słyszymy w liturgii 17 grudnia, w tym roku niestety pominięty ze względu na przypadającą w tym dniu 4. niedzielę adwentu, mówiący o rodowodzie Jezusa a więc Józefa i Maryi a przecież jest to historia zbawienia, konkretnie wpisana w historię człowieka.

Nasza wiara nie spadła z nieba, ma swoją historię, genealogię. Może warto dziś pomyśleć: Kto jest „ojcem" mojej wiary? Są nimi z pewnością rodzice, katecheci, dziadkowie, a może ktoś szczególnie.

Wróćmy do alegorii. Maryja jest studnią dającą wodę. Wodą jest Jezus – tak powiedział o sobie Jezus w rozmowie z Samarytanką właśnie przy studni, którą zbudował Jakub zwany Izraelem. Samarytanka rzekła do Jezusa: „Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie, i jego bydło?» W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu». Rzekła do Niego kobieta: «Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać". Jezus jest wodą dająca życie wieczne.

W jednej z najpiękniejszych antyfon maryjnych: „Witaj Królowo" modlimy się słowami: „a Jezusa, błogosławiony owoc żywota twojego nam okaż" - czyli daj nam Jezusa. Maryja jest studnią, która daje nam Jezusa, wodę żywą.

Modlitwa

Maryjo, ubrana w S?o?ce, Pi?kna jak w pe?ni ksi??yc, T?czo z pi?knych farb z?o?ona, Runo Gedeona, Studnio Jakubowa – módl si? za nami!

Zadanie na dziś:

Pomódl si? za tych którzy przekazali ci dar wiary, podzi?kuj za nich Bogu a mo?e i im samym je?li ?yj? i s? blisko ciebie.

Pieśń

Witaj Królowo, Matko Mi?osierdzia...